

старају, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорвају.

15. Фебруара 1878. год.
у Нишу.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Председник министарског савета,
министар грађевина,*

Стевча Михаиловић с. р.

*Министар иностраних дела, и по
потреби заступник председника
министарског савета,*

Јов. Ристић с. р.

Министар правде,

Јеврем Грујић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.

Министар просвете и црквених дела,

А. Васиљевић с. р.

Министар финансије,

В. Јовановић с. р.

*Министар војни,
артиљеријски пуковник,*

С. Грујић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости Божијој и вољи народа,

КЊАЗ СРПСКИ.

На предлог Нашег министарског савета,

Узимајући у обзир, да се у течају овога рата показала јака потреба у већем броју нижих официра осем оних педесет којих је производство учињено по закону од 1. Децембра 1877 године, и да смо због тога Ми указима нашим од 1. и 6. Јануара ове 1878 године произвели још осамдесет и три које наредника које других одличних бораца у чинове подпоручика, који се из редовног буџета не могу плаћати.

На основу члана 56. устава земаљског решили смо и решавамо, што ће силу закона имати:

Члан I.

Да се плата и овим 1. и 6. Јануара ове 1878. године произведеним подпоручицима издаје од дана наименовања у те чинове из ванредног ратног буџета, а после ће се предложити народној скупштини за стављање у буџет.

Члан II.

Попуњени официрски чинови по закону од 1. Децембра 1877. до педесет, и по овом до осамде-

сет и три не могу се попуњавати, ако се који од тих чинова упразни по престанку ратнога стања.

Члан III.

Овај закон ступа у живот данас и важиће до новог редовног буџета.

Препоручујемо Нашем министру војном, да овај закон обнародује, а свима Нашим министрима, у колико се кога тиче, да се о извршењу његовом старају; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.

15. Фебруара 1878.
у Београду.

М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Председник министарског савета,
министар грађевина,*

Стевча Михаиловић с. р.

Министар иностраних дела, и по потреби заступник председника министарског савета,

Јов. Ристић с. р.

Министар правде,

Јеврем Грујић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.

Министар просвете и црквених дела

А. Васиљевић с. р.

Министар финансије

В. Јовановић с. р.

*Министар војни,
артиљеријски пуковник*

С. Грујић с. р.

Чланци односни на Србију претходног (прелиминарног) уговора о миру, потписаног у Св. Стевану 19. Фебруара ове, 1878. године између царскоруских и царско отоманских пуномоћника.

Члан III.

Србија се признаје за независну.

Бена граница, означена на приложеној карти, ићи ће коритом (Thalweg) Дрине, остављајући мали Зворник и Сабар кнежевине, и продужавајући старом границом до извора потока Дешеве, близу Стојилца. Одатле нова граница ићи ће тим потоком до реке Раике, па онда поме до Новог Пазара. Од Новог Пазара пењући се уз поток, који пролази близу села Мешња и Трговишта, до његовог извора, гранична линија управља се преко Босура планине у долину Ибра, и силази потоком, који упада у ову реку близу села Гибарића. Завим ће ићи ресама Ибром, Ситицом, Лабом и потоком Батинцем до његовог извора (на планини Гранашиници). Одатле ће ићи висинама, које деле воде Бриво и Ветеринце, и стиже најкраћом линијом на ову последњу реку при утоку потока Мијовачког, и пењући се уз-а-њ на Мијовачку планину силази на Мораву близу села Каамацаца. Неман одатле граница ће ићи низ Мораву до реке Власине близу села Стајковца, и пењући се уз њу, а тако и уз Љуберажду и поток Букавицу прелази Суху планину, продужава низ поток Бридо до Пашаве, и силази поме до села Круца, одакле најкраћом линијом досега на стару српску границу, југоисточно од капаузе Баре и остаје на њој до Дунава.

Ада-кале ће се изнестити и порушити.

Комисија турско-српска, којој ће се придати и један руски комисар, определиће на самом месту коначну граничну линију у року од три месеца, у коначно ће уредити питања, која се тичу острва дринских. Један изасланик бугарски пустиће се да учествује у пословима комисије, кад се она буде бавила границом измеђ Србије и Бугарске.

Члан IV.

Муџулмани, који имају имања у простору присаједљеном Србији, а желели би да се наставе изван кнежевине, моћи ће у њој задржати